

РЕШЕНИЕ

№ 3554

гр. София, 02.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 02.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8652** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 2230, [улица], представлявано от управителя Р. И., чрез адвокат Й. П., със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. Б. ет.2 срещу Решение № Ц-28 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което считано от 01.07.2019 г. са утвърдени пределни цени на топлинната енергия и преференциални цени и премии за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ спрямо [фирма] в частта по т. 21: 21.1/ Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС)- 170,52 лв./MWh; в това число индивидуални разходи за единица енергия – 170.52 лв./MWh и премия по чл. 33а от ЗЕ -80,03 лв./MWh; 21.2./ Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 48.10 лв./MWh; 21.3/ Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 2: Необходими годишни приходи – 3096 хил. лв., в т. ч.: Разходи – 2853 хил.лв., от които условно-постоянни – 837 хил. лв. и променливи – 2016 хил. лв.; Регулаторна база на активите – 2775 хил.лв.; Н. на възвръщаемост – 7,78 %; Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 14111 MWh и Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 14340 MWh.

Жалбоподателят излага подробни аргументи за незаконосъобразност на решението, като счита, че същото е прието при допуснати нарушения на процесуалните правила, в противоречие с материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Твърди, че е налице нарушение на чл. 35 от АПК, тъй като КЕВР без да е изяснила фактите и обстоятелствата от значение за случая и при липса на мотиви произволно е коригирала присъщите и необходими разходи за дружеството жалбоподател. Счита, че не е спазена нормата на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, тъй като изложените мотиви не са такива по смисъла на посочената норма. Липсвали фактически и правни основания за издаване на оспорения акт. Сочи още, че комисията в явно противоречие с чл. 35 АПК приложила общ подход на корекциите към всички лицензианти, без да изследва и съобразява конкретните факти и обстоятелства касателно всяко енергийно дружество. Наред с това са изложени и доводи, че обжалваният административен акт е издаден в нарушение на принципите на чл. 23, т. 5 и чл. 31, т. 1, т. 2 и т. 4 от ЗЕ, тъй като утвърдените от КЕВР цени следвало да възстановяват икономически обосновани разходи за лицензионната дейност на дружеството жалбоподател и да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. Комисията подхождала формално без да анализира в детайли фактите и обстоятелствата, влияещи върху формиране на предложените за утвърждаване цени, съставляващо самостоятелно основание за отмяната му поради противоречие с чл. 35 АПК. С оглед на изложеното е отправено до съда искане за отмяна на решението, като неправилно и незаконосъобразно, като преписката се върне на Комисията със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В проведените открити съдебни заседания процесуалният представител на жалбоподателя адвокат П., поддържа жалбата и заявените с нея искания, Претендира разноски.

Ответникът – КЕВР, чрез процесуалния си представител юрисконсулт В. изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения подробно изложени в депозирано по делото писмено становище. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение и за възнаграждение за вещо лице.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., за периода 01.07.2019 г.- 30.06.2020 г. са утвърдени цени на топлинна енергия и определени преференциални цени на електрическа енергия на дружествата в сектор Топлоенергетика.

Във връзка с изтичането на регулаторния период, с писмо на КЕВР от 20.02.2020 г., е указано на дружествата от сектор „Топлоенергетика“ да подадат заявления в Комисията по утвърдени от нея образци за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия.

С писмо с вх. № Е-12-00-150 от 01.04.2019 г. [фирма] е депозирило в КЕВР заявление за определяне на преференциална цена на електрическа енергия от комбинирано производство, към което е представило на хартиен и електронен носител, част от изисканата от КЕВР информация с писмо изх. № Е-14-00-5 от 23.04.2019 г. на КЕВР от дружеството е изискано да представи допълнителна информация. С писмо към вх. № Е-12-00-150 от 02.05.2019 г., [фирма] е уведомило КЕВР, че дружеството не

разполага с отчетна информация за 2018 г., поради това, че е нов собственик на съществуваща производствена ко-генераторна инсталация, находяща се в [населено място], база „Оранжерии“ (Т. „Оранжериен комплекс“). Дружеството жалбоподател посочил, че не разполага с отчетна информация и анализи за предходен ценови период, поради това, че за първа година подава заявление за определяне на преференциална цена на електрическа енергия, произведена по комбиниран начин. Поради същата причина, дружеството не представило договор за продажба на електрическа енергия и договор за доставка на гориво, чието подписване предстои. Предложило е за определяне на преференциална цена на електрическа енергия - 245,58 лв./MWh; без ДДС, която се различава от преференциалната цена, изчислена в Справка № 4 „Технико-икономически показатели в производството“, като изчисленията са направени с цена на природен газ 550,93 лв/Апт3, без ДДС.

Към заявлението не е представена писмена обосновка на прогнозните ценообразуващи елементи на предложената за определяне цена на електрическа енергия

Във връзка с подадените от дружествата от сектор „Топлоенергетика“ заявления за утвърждаване на цени на енергия е създадена работна група със Заповед № 3-Е-52 от 08.04.2020 г. на председателя на КЕВР, която да извърши преглед на заявленията и приложенията към тях.

Изготвен е доклад № Е-Дк-291 от 21.05.2020 г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и дирекция „Правна“ в КЕВР, относно извършения регулаторен преглед и утвърждаване на цени на топлинна енергия и определяне на преференциални цени на електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство на дружествата от сектор „Топлоенергетика“, считано от 01.07.2020 г. Докладът е приет на закрито заседание на КЕВР от 27.05.2019 г. С протокол № 91 от 04.06.2019 г. е проведено открито заседание на КЕВР за разглеждане на доклад № Е – Дк - 291 от 21.05.2019 г. По приетия от КЕВР доклад от страна на жалбоподателят е постъпило становище от 03.06.2019 г. относно извършените корекции за ценообразуващите елементи. След проведеното на 27.05.2019 г. закрито заседание е насрочена датата за провеждане на обществено обсъждане. Общественото обсъждане е проведено на 07.06.2019 г., на което са били поканени да участват заинтересованите лица по смисъла на чл. 14, ал.2 от ЗЕ. На 01.07.2020 г. е съставен протокол № 112/01.07.2019 г. от проведено закрито заседание за приемане на решение относно утвърждаване на цени на топлинната енергия и определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, считано от 01.07.2020 г.

Въз основа на приобщените по преписката писмени доказателства е прието Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което в частта му по т. 21 на [фирма] са утвърдени:

21.1/ Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) - 170,52 лв./MWh; в това число индивидуални разходи за единица енергия – 170.52 лв./MWh и премия по чл. 33а от ЗЕ -80,03 лв./MWh;

21.2./ Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 48.10 лв./MWh;

21.3/ Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 2: Необходими годишни приходи – 3096 хил. лв., в т. ч.: Разходи – 2853 хил.лв., от които условно-постоянни –

837 хил. лв. и променливи – 2016 хил. лв.; Регулаторна база на активите – 2775 хил.лв.; Н. на възвръщаемост – 7,78 %; Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 14111 MWh и Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 14340 MWh.

По делото е изслушана съдебна комплексна технико-икономическа експертиза (СКТИЕ), изготвена от вещи лица икономист и инженер, оспорена от ответника по съображения подробно изложени в депозираното по делото становище. Експертизата е приета от съда като изготвена въз основа на приобщения доказателствен материал, допълнителните разяснения и поясненията, които бяха направени от вещите лица в открито съдебно заседание. Изводите на експертното заключение, ще бъдат обсъдени и съобразени в съвкупност с останалите доказателства по делото с правните изводи по спора.

В хода на делото са приети и приложени административната преписка, както и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства.

При така установените факти, Административен съд София - град формира следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения 14-дневен срок от лице – адресат на акта, засегнат неблагоприятно, който има правен интерес от оспорване. Решение № Ц-28 от 01.07.2019 г. на КЕВР г. в частта му по т. 21 представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, вр. с чл. 36а, ал. 2 от ЗЕ и като такъв подлежи на оспорване по реда и условията на АПК.

По същество на жалбата:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваният административен акт, в оспорената част, е издаден от компетентен орган, в съответствие с правомощията на КЕВР, визирани в чл. 21, ал. 1, т. 8 във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 3 и т. 4 и чл. 33, ал. 1 от ЗЕ. Разпоредбите на чл. 30, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗЕ определят, че на регулиране от Комисията подлежат цените, по които производителите продават топлинна енергия на топлопреносното предприятие и на пряко присъединени клиенти и по които топлопреносното предприятие продава топлинна енергия на клиенти. Нормата на чл. 33, ал. 1 от ЗЕ предвижда, че Комисията определя преференциални цени за продажба на електрическа енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия по чл. 162, ал. 1 от ЗЕ, а тази на чл. 13, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, гласи, че Комисията е колегиален постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав.

Решението е прието при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, от състав на комисията, който съответства на закона, поради което не е налице основание за отмяната му по чл. 146, т. 1 от АПК.

Оспореното решение в частта по т. 21 е издадено в съответствие със законовите изисквания относно формата и съдържанието му съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК. Резултатът от производството пред КЕВР е писмено обективиран в оспореното Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на КЕВР, в което са посочени наименованието на органа, който го е издал, диспозитивна част, както и пред кой орган и в какъв срок решението може да се обжалва, както и фактическите и правните основания за издаването му. КЕВР обосновава своите изводи въз основа на

приложения и приобщен към административната преписка доказателствен материал, като излага и подробни мотиви. Поради което КЕВР се е произнесла в съответствие с изискването за мотивираност на акта съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и не е налице основание за отмяната му по чл. 146, т. 2 от АПК.

Оспореното решение е постановено при спазване на процедурата, регламентирана в двете приложими наредби – Наредба № 5 от 23 януари 2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ) и Наредба № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ). Комисията след представяне на заявлението за утвърждаване на цени на закрито заседание е приела доклад на работната група, назначена за проучване на преписката. Проведено е открито заседание за обсъждане на приетия доклад. На закрито заседание регулаторният орган е приел проект на решение по заявлението, който е подложен на обществено обсъждане. Общественото обсъждане е проведено съгласно изискванията на чл. 14 от ЗЕ – за участие са поканени държавни органи, ведомства, организации, енергийни предприятия, граждани и търговски дружества. Решението на регулаторния орган е взето при извършена преценка на заявленията и обсъждане на становищата на заинтересованите лица на закрито заседание на комисията, след което е публикувано. Предвид изложеното съдът намира, че не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, обосноваващи отмяна на акта на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК. Не се и установява поддържаното в жалбата неизпълнение на задължението по чл. 35 АПК от страна на ответника.

При изпълнение на правомощията си за ценово регулиране Комисията се ръководи от принципите по чл. 23, чл. 24 и чл. 31 ЗЕ. В чл. 23, т. 4 от ЗЕ е регламентиран правомощието на комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните дружества и клиентите. Ето защо правомощията на КЕВР предполагат оценка и анализ на предоставената информация с оглед на нейната точност и икономическа обоснованост, поради и което комисията няма задължение да приеме еднозначно предложенията на енергийните предприятия. Друг принцип, от който се ръководи комисията при изпълнение на регулаторните си правомощия, е осигуряването на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и видовете клиенти (чл. 23, т. 5 от ЗЕ). Изпълнявайки това свое законово задължение и в съответствие с принципа на чл. 8, ал. 2 от АПК, че в пределите на оперативната самостоятелност при еднакви условия сходните случаи се третират еднакво, КЕВР следва да прилага към всички дружества, адресати на процесното решение, общ подход при определяне на цените на електрическа и топлинна енергия и общи принципни положения относно извършените допълнително корекции, но съобразно специфичните особености на дружеството. В нормата на чл. 31 ЗЕ е регламентирано, че се изисква цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин, да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им, включително разходите за: управление, експлоатация и поддръжка на енергийните обекти; поддържане на резервни и регулиращи мощности, необходими за надеждно снабдяване на клиентите; доставка и поддържане на резервите от горива; ремонти; амортизации; съхраняване и преработка на отработено ядрено гориво и радиоактивни отпадъци, извеждане на ядрени съоръжения от експлоатация и ядрена безопасност; балансиране на електроенергийната система.

Цените на топлинната енергия се определят по реда на Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия /НРЦТЕ/, а в случаите на комбинирано производство се утвърждават еднокомпонентна цена или цени на топлинна енергия по видове топлоносители и се определя преференциална цена на електрическата енергия, на база приети от КЕВР Указания, и в съответствие и с чл.24 от Наредба № 1 от 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия. Във връзка с приети изменения и допълнения в Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия и в Наредба № 1 от 14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия (ДВ. бр.52 от 22.06.2018 г.), са разработени нови Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала, приети с протоколно решение на КЕВР № 116/26.06.2018 г., които отменят предишните Указания, приети с протоколно решение № 95 25.05.2015 г.

За предприятията от сектор „Топлоенергетика“ КЕВР е приела метод на регулиране „Н. на възвръщаемост на капитала“ с решение по протокол № 28/21.02.2012 г. При метода „Н. на възвръщаемост на капитала“, след извършване на регулаторен преглед, Комисията за енергийно и водно регулиране утвърждава цени и необходими годишни приходи за регулаторен период не по-кратък от една година. Необходимите годишни приходи включват признати от Комисията икономически обосновани разходи и възвръщаемост на капитала.

Съгласно чл. 3, ал. 2, т. 1 от НРЦТЕ методът на регулиране „Н. на възвръщаемост на капитала“, е този при който Комисията след проведен регулаторен преглед утвърждава цени и необходими годишни приходи на енергийното предприятие за регулаторен период не по-кратък от една година; следващ регулаторен преглед се извършва по решение на Комисията или по заявление на енергийното предприятие при съществени отклонения между одобрените и отчетените елементи на необходимите приходи. По смисъла на § 1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на НРЦТЕ и § 1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на НРЦЕЕ „регулаторен преглед“ означава дейност, при която Комисията извършва анализ и оценка на отчетната информация за базисната година и прогнозната информация за следващ регулаторен период, предоставена от енергийните предприятия. В резултат на регулаторния преглед, при прилагане на метода „норма на възвръщаемост на капитала“, Комисията утвърждава прогнозните необходими приходи и цените на енергийните предприятия, включително икономически обоснованите разходи и възвръщаемост на капитала.

От обсъдените в съвкупност писмени доказателства, в това число и от заключението на допуснатата и прието от съда комплексна съдебно-техническа и икономическа експертиза, не се установява допуснато от страна на КЕВР нарушение на материалния закон, основание за отмяна на акта по смисъла на чл. 146, т. 4 от АПК. В съответствие на материалния закон Комисията не е признала в заявения размер разходи, присъщи на лицензионната дейност на Нова П. Е., относими към регулаторния период – разходи за амортизации, които са коригирани от 398 хил.лв на 186 хил.лв; разходи за ремонт са коригирани в намаление от 194 хил. лв. на 100 хил. лв и допълнително добавени позиции – Разпределение на природен газ, Снабдяване с природен газ, Акциз, Балансиране и „Пренос, достъп и осиг.капацитет“ не са признати в заявения размер и са коригирани от 433 хил. лв. на 0 /нула/ лева.

По отношение на разходите за амортизации и ремонт от КЕВР за всички дружества от сектор „Топлоенергетика“ са определени, съгласно т. 1.1. и т. 1.2 от общия подход /стр. 7 от процесното Решение/: „1.1. Разходите за амортизации за

регулаторни цели са изчислени на база отчетната стойност на активите за производство и пренос и съответните амортизационни квоти при 15 г. за активите в производството и 35 г. за активите в преноса на топлинна енергия. При определяне на амортизационните квоти е съобразен техническият полезен живот на активите, като по отношение на активите в преноса са взети предвид извършените инвестиции в мрежата с подмяна на тръбите с предварително изолирани, което води до по-дълъг полезен живот.“ Конкретно за [фирма] разходите за амортизации в производството са коригирани от които са коригирани от 398 хил.лв на 186 хил.лв., в съответствие с отчетната стойност на активите в производството, съгласно справка № 2 „РБА“ и съответната амортизационна норма 35 г. срок за амортизация и в съответствие с т. 1.1 от общия подход. КЕВР е взела предвид отчетната стойност на позиция „машини, съоръжения и оборудване“, посочена от дружеството в Справка № 2 – РБА- - 2 790 хил. лв., със срок за амортизиране от 15 години. Не са признати претендираните разходи за амортизации на стойност 398 хил. лв., за които не е представена обосновка от дружеството и информация как са определени.

Съгласно чл. 9, ал. 6 от Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия, чл.14, ал.4 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, а също и т.31 от Указания - НВ, 2018: Разходите за амортизации се изчисляват на основата на обосноваван от дружеството и признат от комисията технически и икономически полезен живот на активите чрез прилагане на линеен метод на амортизация.

В случая, както се потвърди от комплексната експертиза, от дружеството не са представени обосновки за техническия и икономическия полезен живот на активите по видове. По отношение на одобрените разходи за амортизации не се установява несъответствие на корекцията на заявените разходи с правилата и метода на амортизация по чл.14, ал.4 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия и изискванията на Указания - НВ, 2018 г., тъй като няма въведени конкретни регулаторни изисквания за определяне на разходите за амортизации освен прилагането на линеен метод на амортизация, което е изпълнено.

Според заключението вещото лице-икономист относно разходите за амортизации, заявени от страна на жалбоподателят за актива „Ко-генератор Т. JMS616 G5“, аргументация не е представена от дружеството. Годишната амортизация на „Ко-генератор Т. JMS616 G5“, съгласно представения счетоводен амортизационен план, изчислена при полезен живот от 3 години и 4 месеца, е 237 хил. лв., а заявените разходи за амортизации са на стойност 398 хил. лв. Вещото лице е посочило, че не е налична разбивка какви активи и с какви стойности се включват в заявените разходи за амортизации.

Според съда, правомощията на КЕВР предполагат оценка и анализ на предоставената информация с оглед на нейната точност и икономическа обосновааност, поради и което Комисията няма задължение да приеме еднозначно предложенията на енергийните предприятия. От преписката се установява, че КЕВР е извършила анализ за корекцията по намаляване на разходите за амортизации, сравнено със заявените, като са посочени коригираните стойности. Съгласно чл. 24, ал. 3 от НРЦЕЕ разходите за амортизации и ремонти, които са пряко относими към продуктите на производство, се разпределят към тях. Следователно административният е изследвал на база представените от заявителя доказателства фактите и обстоятелствата от значение за отнасянето на тези разходи и правилно ги е намалило, под заявената от дружеството стойност.

Правилни и законосъобразни са и изводите на КЕВР относно разходи за ремонт, които са коригирани в намаление от 194 хил. лв. на 100 хил. лв. Вещото лице икономист е посочила спрямо този разход мотивирана обосновка, в

съответствие с т.1.2 от общия подход липсва. В т.1.2 от решението е предвидено, че при разходите за ремонт се взимат предвид мотивираните обосновки на дружествата за включените обекти и съоръжения със съответните стойности, отчетните разходи през 2018 г., както и възможностите на енергийните предприятия да осигурят финансов и организационен ресурс за изпълнение на предвидените ремонтни дейности, както и извършения анализ на планираните и реално изпълнените ремонтни дейности през изминалия ценови период. Обосновката на разходите за ремонтни дейности включва детайлизиране на разходите по отделни позиции, основание за ремонта, както и обосновка и доказателства за източниците на финансиране. При доказана необходимост от извършване на основен ремонт, произтичащ от задължителните технически указания на завода производител при изчерпване на определените часове в редовна експлоатация, разходите се прецизират с оглед недопускане в позицията разходи с инвестиционен характер. Аварийни ремонти, възникнали през изминалия ценови период, могат да се включат в разходните позиции, след анализ на техния характер и доказана стойност чрез разходни документи. В общия случай, при пропуски в изискванията за обосновка, разходът за ремонт е коригиран до отчетената стойност през 2018 г.“

От заключението на вещите лица е видно, че е необходимо е извършването на основен ремонт на актива „Ко-генератор Т. JMS616 G5“, като е посочено, че ремонтът предстои и ще се извършва при натрупани 60 000 работни часове на газовия ко-генератор, като стойността на предвидените основни ремонти са съгласно задължителните технически указания на производителя на актива и съобразно предлаганите цени от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Констатирано е също, че отчетната стойност на актива „Ко-генератор Т. JMS616 G5“ е 790 000 лв., закупен по фактура № 0003 /14.05.2018 г. от [фирма], като датата на въвеждането му в експлоатация, според записа в счетоводния амортизационен план е 01.06.2018 г. Установено е също, че отработените часове на инсталацията са почти 16000 часа, което вещите лица са приели, че означава, че при придобиването на актива, остатъчните часове работа са били не по-малко от 45 000 часа (нямамо данни колко часа е работила инсталацията от придобиването ѝ на 14.05.2018 г. до настоящия момент). При тези 45 000 часа при непрекъснат режим на работа (8 760 часа/година) дават полезен живот над 5 години, а с основен ремонт този живот ще бъде по-дълъг. Следователно годишните разходи за амортизации, при отчетна стойност на актива 790 000 лв. и полезен живот - срок за амортизация 5 години, се изчисляват на стойност 158 000 лв.

Разходите за ремонти са условно-постоянни, тъй като не се променят при промяна в количествата топлинна и електрическа енергия. В случая от страна на дружеството-жалбоподател не е представена подробна обосновка към заявлението за заявените разходи за ремонт в производството. Същите са необходими за ремонтната поддръжка и са технически необходими с цел гарантиране на нормалната експлоатация на енергийните съоръжения на [фирма] и поддържане на заложения проектен ресурс. Техническите обслужвания целят възстановяване и гарантиране на производствения капацитет на енергийните съоръжения. Предвид липсата на ангажирани доказателства в тази насока, като напр. ремонтна програма по видове дейности и техните стойности, съдът приема, че правилно и в съответствие с нормата на чл. 35 от АПК след изясняване на фактите и обстоятелството по делото, КЕВР е намалила разходите за ремонт на 100 хил. лева.

Относно добавените разходни позиции „Разпределение на природен газ“, „Снабдяване с природен газ“, „Акциз“, „Балансиране“ и „Пренос, достъп и осиг. Капацитет“:

Допълнително добавените разходни позиции „Разпределение на природен газ“, „Снабдяване с природен газ“, „Акциз“, „Балансиране“ и „Пренос, достъп и осиг.

капацитет" са коригирани от страна на КЕВР от 433 хил. лв. на 0 хил. лв. или с 433 хил. лв., като неприсъщи разходи. Корекцията е извършена с цел недопускане дублирането на разходи в утвърдените цени, добавени от дружествата извън утвърдените разходни позиции, съгласно т. 1 от общия подход и с оглед на това, че разходите са включени в цената на природния газ.

За тази разходни позиции отново от страна на жалбоподателят не са представени доказателства какво е потреблението на [фирма]. Не са представени разработените към Указания-НВ справки за изчисляване на разходите за гориво - Приложение № 5 за природен газ, които включват всички относими елементи. Вещите лица са изследвали въпросите за тези разходи, като са посочили, че [фирма] е присъединено към мрежата на [фирма] и валидната цена, която трябва да се ползва в изчисленията е цената на [фирма]. Посочено е, че на [фирма] са били утвърдени цени за разпределение и снабдяване с природен газ с Решение № Ц-8 /14.03.2019 г., като те са диференцирани за равномерно и неравномерно потребление през годината и според консумираните количества. Предвид липсата на представена от страна на жалбоподателя информация какво е потреблението на [фирма] на природен газ – равномерно или не, експертите са дали заключения е два варианта изготвени на база утвърдените с Решение № Ц-16 / 28.06.2019 г. цени на крайните снабдителите, в т.ч. и на [фирма] при равномерно потребление и при неравномерно потребление. При първото потребление е установено, че в случай, че потреблението на дружеството е равномерно, използваната в изчисленията цена от 57,60 лв./MWh; превишава с 11,8% разхода за природен газ от 51,51 лв./MWh;, с включени цена за природен газ, пренос през разпределителната мрежа и снабдяване, а в случай, че потреблението на дружеството е неравномерно използвана в изчисленията цена от 57,60 лв./ MWh цената е по-ниска с 3,6% от 59,74 лв./MWh;, с включени цена за природен газ, пренос и снабдяване.

Доколкото по делото не са ангажирани доказателства съобразно изискването на чл. 154, ал.1 от ГПК, в подкрепа на твърдените разходни позиции, съдът намира, че не са оборени от страна на жалбоподателя констатациите направени от страна на КЕВР и същите правилно са коригирани в нулев размер.

С оглед на изложеното, съдът намира, че органът се е произнесъл при правилно приложение на относимите материално-правните норми. По изложените съображения решението в обжалваната му част е законосъобразно, а жалбата е неоснователна по всички изложени в нея доводи.

По разноските по производството:

Ответникът е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което е основателно по чл. 143 ал. 4 от АПК, предвид изхода на делото. Съгл. §1 от ДР на Наредба № 1/2004 г - за непредвидените в тази наредба случаи възнаграждението се определя по аналогия. Делото е административно, без определен материален интерес, като в хипотезите по чл. 8 ал.2 от Наредбата не фигурира Закона за енергетиката. Доколкото най-високият размер на хонорара по относимия чл. 8 ал. 2 от Наредба № 1/04 г. е 600,00 лв., то съдът намира, че точно този размер е съобразен и с фактическата и правна сложност на делото, както и с осъществяването от процесуалния представител на ответника действия по делото. На ответника по изложените съображения следва да се присъдят разноски в общ размер на 600,00 лв.

На основание чл. 77 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати дължимото, но невнесено от него възнаграждение за изготвената по негова молба и приета от съда комплексна съдебно икономическо-техническа експертиза в размер на общо 511.00 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал.1 и 2 от АПК, Административен

съд София град, III отделение – 70 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № Ц-28 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта му по т. 21.

ОСЪЖДА „НОВА П.“ Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 2230, [улица], представлявано от управителя Р. И., и със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. Б. ет.2 да заплати на КЕВР сумата от 600,00 лв./шестстотин лева/, представляваща сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „НОВА П.“ Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 2230, [улица], представлявано от управителя Р. И., и със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. Б. ет.2 да заплати по сметка на Административен съд София град сумата от 511.00 лв. /петстотин и единадесет лева/, представляваща допълнително възнаграждение за вещите лица

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: